Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Dragoș Crigan
Dosarul nr. 2a-3172/24
(2-23174721-02-2a-05082024)

D E C I Z I E

25 februarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Eleonora Badan-Melnic
Grefier Gabriela Catrinesco

examinând, în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de Olesea Postica, în interes propriu și în interesele copilului minor David Postica,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 iunie 2024, prin care a fost admisă parțial acțiunea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Olesea Postica, în interes propriu și în interesele copilului minor David Postica către Nichita Voropaev și S.R.L. „Uj Taxi" privind repararea prejudiciului material, moral și biologic cauzat prin contravenție, compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 07 decembrie 2023, Postica Olesea în interes propriu și în interesele copilului minor Postica David s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Voropaev Nichita, SRL „Uj Taxi" privind repararea prejudiciului material, moral și biologic cauzat prin contravenție, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reprezentantul reclamantei a indicat că, la data de 21 august 2023, aproximativ la ora 12:40, cetățeanul Nichita Voropaev, conducând automobilul de model „Toyota", cu numărul de înmatriculare *****, în curtea blocurilor locative situate pe bd. Mircea cel Bătrân, în apropierea imobilului nr. 31/5 din municipiul Chișinău, a tamponat minorul David Postica, născut în anul 2015, care traversa partea carosabilă de la stânga spre dreapta în raport cu direcția de deplasare a mijlocului de transport.

În urma accidentului rutier minorul David Postica a suferit leziuni corporale și a fost transportat la IMSP SCMC „V. Ignatenco" pentru acordarea asistenței medicale necesare. Conform extrasului medical anexat la materialele cauzei, minorului i-a fost stabilit diagnosticul „contuzia peretelui abdominal".

Totodată, reclamanta a invocat, că potrivit Raportului de constatare medico-legală, emis de Centrul de Medicină Legală, la examinarea documentelor medicale întocmite pe numele

minorului David Postica au fost constatate excoriații în regiunea genunchiului drept, produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în circumstanțele indicate de reclamant, leziunile fiind calificate drept vătămări corporale neînsemnate ale integrității corporale sau sănătății.

De asemenea, reclamanta a menționat că prin procesul-verbal întocmit la data de 19 octombrie 2023 de către agentul constatator Andrian Patrașcu din cadrul Direcției de Poliție a municipiului Chișinău s-a stabilit, că Nichita Voropaev, conducând automobilul menționat, a tamponat minorul David Postica în circumstanțele descrise. Prin decizia emisă la aceeași dată, lui Nichita Voropaev i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 24 unități convenționale, echivalentul a 1200 lei, cu aplicarea a 6 puncte de penalizare.

Reclamanta a mai indicat că, la momentul producerii accidentului rutier, Nichita Voropaev activa în calitate de conducător auto în cadrul S.R.L. „Uj Taxi", circumstanță confirmată prin foaia de parcurs, raportul de inspecție tehnică periodică și extrasul din Registrul operatorilor de transport rutier, motiv pentru care consideră incidente și prevederile art. 2005 Cod civil privind răspunderea comitentului pentru fapta prepusului.

Reclamanta a susținut, că prin acțiunile pârâților minorului David Postica i-a fost cauzat un prejudiciu biologic, constând în lezarea dreptului constituțional la integritate fizică și psihică. În opinia reclamantei, caracterul prejudiciului biologic se manifestă prin afectarea funcționalităților naturale ale organismului și diminuarea capacităților fizice și psihice ale persoanei vătămate. Totodată, s-a arătat că prejudiciul biologic se exprimă prin diminuarea capacității generale de muncă, limitarea folosirii propriului corp și afectarea funcționalităților organismului, iar repararea acestuia presupune repunerea victimei în situația anterioară producerii prejudiciului.

De asemenea, reclamanta a invocat existența unui prejudiciu moral, apreciind că acesta constă în suferințele fizice și psihice suportate de minor ca urmare a vătămării sănătății și a afectării integrității corporale. În acest sens, reclamanta a susținut că minorul a suportat dureri fizice atât în momentul producerii accidentului, cât și ulterior, fiind supus tratamentelor și investigațiilor medicale necesare recuperării.

Totodată, reclamanta a arătat, că minorul a suferit și traume psihologice, manifestate prin stres, teamă, nesiguranță, retrăiri emoționale intense, stări depresive, neliniște și insomnie, iar starea sa psihică a fost afectată semnificativ de accidentul rutier și de necesitatea unei perioade îndelungate de recuperare. Potrivit reclamantei, până la producerea accidentului minorul nu avea probleme de sănătate, însă ulterior a fost nevoit să urmeze investigații și tratamente medicale repetate, fapt confirmat prin bonurile fiscale anexate la cererea de chemare în judecată și concluziile specialistului psiholog.

În susținerea acțiunii, reclamanta a invocat și faptul că momentul impactului a fost surprins de camerele video instalate în apropierea locului producerii accidentului, la dosar fiind anexate fotografii și imagini care, în opinia sa, demonstrează gravitatea impactului și trauma suportată de minor. Totodată, reclamanta a făcut referire la articole și reportaje publicate de portalul de știri Jurnal TV, susținând că evenimentul a fost intens mediatizat.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâților a prejudiciului biologic în cuantum de 100 000 lei, apreciind această sumă drept rezonabilă în raport cu consecințele suportate de minor. De asemenea, a solicitat repararea prejudiciului moral în aceeași sumă de 100 000 lei, invocând suferințele fizice și psihice cauzate minorului David Postica.

Totodată, reclamantul a solicitat compensarea prejudiciului material în sumă totală de 7 452,80 lei, compus din cheltuieli pentru servicii medicale în cuantum de 6 800 lei, cheltuieli pentru medicamente în sumă de 39,40 lei și cheltuieli de transport în cuantum de 613,40 lei, toate confirmate prin înscrisurile anexate la cerere.

Suplimentar, reclamanta a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 100 lei, reprezentând costurile suportate pentru consultarea juridică, studierea materialelor cauzei, redactarea și depunerea acțiunii civile, precum și reprezentarea intereselor în fața instanței de judecată.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 1423, art. 1998, art. 2005, art. 2025, art. 2033, art. 2036 și art. 2037 din Codul civil, precum și pe dispozițiile Codului de procedură civilă.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 iunie 2024 acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Nichita Voropaev în beneficiul Olesei Postica prejudiciul material în mărime de 7 452,80 lei, prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 8 000 lei, cheltuielile pentru citare publică în sumă de 240 lei. S-a încasat de la Nichita Voropaev în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 334,55 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 19 iunie 2024, Olesea Postica în interes propriu și în interesele copilului minor David Postica, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 iunie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Argumentele părţilor:

În motivarea apelului, reprezentantul apelantei a invocat aceleași argumente de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată, susținând în esență că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată și ilegală, întrucât concluziile acesteia nu corespund materialului probator administrat în cauză și sunt rezultatul unei aprecieri eronate a circumstanțelor de fapt și de drept.

În acest sens, apelanta a indicat că instanța de fond a ajuns în mod nejustificat la concluzia inexistenței prejudiciului biologic, ignorând probele administrate care confirmă atât producerea accidentului rutier, cât și consecințele acestuia asupra stării de sănătate a minorului David Postica. Or, din materialele dosarului, inclusiv înscrisurile medicale, raportul de expertiză medico-legală, probele foto-video și alte mijloace de probă anexate, rezultă cu certitudine că minorul a suferit leziuni corporale și a fost supus unor suferințe fizice și psihice ca urmare directă a accidentului rutier din 21 august 2023.

Totodată, apelanta a susținut că instanța de fond a interpretat în mod formal și restrictiv noțiunea de „prejudiciu biologic”, limitându-se la aspecte pur exterioare ale leziunilor, fără a analiza complexitatea efectelor acestuia asupra integrității fizice și psihice a persoanei vătămate. În realitate, prejudiciul biologic include atât afectarea integrității corporale, cât și

diminuarea capacităților fizice, psihice și sociale ale persoanei, precum și impactul emoțional și funcțional pe termen scurt și lung.

Apelanta a mai invocat, că din ansamblul probelor administrate rezultă în mod clar legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită a pârâtului și prejudiciul cauzat minorului, inclusiv suferințele fizice imediate, tratamentele medicale ulterioare și impactul psihologic generat de eveniment. În acest context, se susține că instanța de fond a ignorat în mod nejustificat declarațiile și probele care confirmă că minorul a fost supus unor investigații medicale repetate și unui proces de recuperare dificil, cu efecte psihologice persistente.

De asemenea, apelanta a criticat aprecierea instanței privind cuantumul prejudiciului moral, considerând că suma stabilită sau respinsă este vădit disproporționată în raport cu gravitatea consecințelor produse. În opinia apelantei, suferințele fizice și psihice suportate de minor, inclusiv stările de teamă, anxietate, tulburările emoționale și necesitatea intervențiilor medicale justifică în mod deplin repararea integrală a prejudiciului moral solicitat.

Apelanta a mai arătat, că instanța de fond a făcut o analiză incompletă a probelor, ignorând inclusiv înregistrările video ale accidentului și materialele publice care confirmă circumstanțele producerii evenimentului, precum și dinamica impactului. În acest sens, se susține că probele administrate demonstrează fără echivoc producerea faptei ilicite, culpa pârâtului și consecințele directe asupra minorului.

La cererea de apel reprezentantul intimatei S.R.L. „UJ Taxi”, avocatul Alexandru Canja a prezentat referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de apel, solicitînd respingerea acesteia, ca fiind neîntemeiată, cu menținerea în vigoare a hotărîrii instanței de fond.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 6 iunie 2024, iar cererea de apel a fost depusă de reprezentantul apelantei Olesea Postica, avocatul Veaceslav Brăteanu la 19 iunie 2024, Colegiul judiciar constată că acesta a fost declarat în termen.

Poziția părților în ședința de apel:

În ședința judiciară, reprezentantul apelantei Olesea Postica, avocatul Veaceslav Brăteanu a solicitat admiterea cererii de apel cu motivele de fapt și de drept invocate.

Reprezentantul intimatei S.R.L. „UJ Taxi”, avocatul Alexandru Canja în ședința instanței de apel a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

Apelanta Olesea Postica și intimatul Nichita Voropaev, legal citați despre locul, data și ora ședinței de judecată, în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, nu au comunicat motivele neprezentării și nu au solicitat examinarea apelului în lipsa sa. Instanța de apel, în temeiul art. 379 alin.(2) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea apelului în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul întemeiat și care urmează a fi admis, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor cînd consimte şi cînd hotărârea este atacată şi de alţi participanți la proces.

În temeiul art. 385 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanțe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă: a) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanțele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă ,fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale, iar conform art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecat.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Recapitulând esența litigiului, Completul judiciar reține că la data de 21.08.2023, conform informației nr. 11014 înregistrate de SST și CR a Direcției de Poliție mun. Chișinău, a fost înregistrat un accident rutier cu implicarea unui pieton, soldat cu traumatizarea acestuia, în care a fost implicat automobilul de model Toyota cu numărul de înmatriculare *****. (f.d.25)

Ulterior, la data de 19 octombrie 2023, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința cet. Voropaev Nichita, reținându-se că la data de 21 august 2023, aproximativ la ora 12:40, acesta, conducând automobilul menționat în curtea blocurilor locative de pe bd. Mircea cel Bătrân nr. 31/5 din municipiul Chișinău, nu a manifestat atenția sporită necesară în conducere, tamponând pietonul minor Postica David. Prin aceeași decizie s-a constatat că prin acțiunile sale a fost cauzată pagubă materială persoanei vătămate, fapta fiind încadrată ca și contravenție prevăzută de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 24 unități convenționale, echivalentul a 1200 lei, cu aplicarea a 6 puncte de penalizare.

Instanța de apel reține că, potrivit certificatului medical nr. 30936 din 21.08.2023, eliberat de IMSP SCMC „V. Ignatenco”, minorului David Postica i-a fost stabilit diagnosticul „contuzia țesuturilor moi în regiunea abdomenului și toracelui”, fapt ce confirmă producerea unei afectări traumatice a integrității corporale imediat după incidentul rutier din 21 august 2023.

Totodată, conform Raportului de constatare medico-legală nr. 202302D1566 din 05 octombrie 2023, emis de Centrul de Medicină Legală, la examinarea documentelor medicale pe numele minorului s-au constatat excoriații în regiunea genunchiului drept, produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, leziuni care au fost calificate ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale și sănătății. Totodată, expertul a menționat că nu este posibilă stabilirea cu certitudine a poziției victimei în momentul impactului (f.d.59-62, vol.I).

Invocând faptul că prin contravenția comisă de către pârâtul Nichita Voropaev, soldată cu tamponarea pietonului minor Postica David, au fost generate consecințe directe asupra integrității fizice și psihice a acestuia, precum și asupra patrimoniului reclamantei Olesea Postica, în calitate de reprezentant legal al minorului, aceasta s-a adresat instanței cu prezenta acțiune, solicitând încasarea în mod solidar din contul lui Nichita Voropaev și al S.R.L. „UJ Taxi” a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu biologic, a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 7 452,80 lei cu titlu de prejudiciu material, precum și a sumei de 10 100 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Examinând cauza, instanța de fond a admis acțiunea parțial, dispunând încasarea de la Nichita Voropaev, în beneficiul reclamantei Olesea Postica a sumei de 7 452,80 lei, cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 8 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a sumei de 240 lei, cu titlu de cheltuieli pentru citare publică. Totodată, s-a dispus încasarea de la pârât în beneficiul statului a taxei de stat în cuantum de 334,55 lei, în rest acțiunea fiind respinsă ca neîntemeiată.

Așadar, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel și, raportându-le la suportul probatoriu, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că prima instanță nu a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile primei

instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei, precum și a aplicat eronat normele de drept material circumstanțelor cauzei.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanţa de apel reţine că conform art. 1398 alin. (1) Cod civil, cel care acționează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Potrivit art. 2005 alin. (1) Cod civil, comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăţie, iar în cazurile expres prevăzute de lege, fără vinovăţie, de către administratorul, salariatul său sau o altă persoană subordonată comitentului (prepus) în funcţiile care i s-au încredinţat.

Colegiul reține că, în sensul prevederilor legale enunțate, noțiunea de „comitent” desemnează persoana fizică sau juridică în al cărei interes acționează o altă persoană (prepus), în cadrul unui raport de subordonare juridică, iar „prepusul” reprezintă persoana care, în baza unui raport de muncă, de serviciu sau al unei alte forme de împuternicire, îndeplinește anumite atribuții în numele și în interesul comitentului.

Răspunderea comitentului pentru fapta prepusului își are fundamentul în ideea de risc și de organizare a activității, întrucât comitentul este cel care beneficiază de activitatea prepusului și, totodată, are posibilitatea de a-i dirija, supraveghea și controla acțiunile în exercitarea funcțiilor încredințate.

Astfel, pentru angajarea răspunderii comitentului în temeiul art. 2005 alin. (1) Cod civil, este necesar să fie întrunite cumulativ următoarele condiții: existența unui raport de prepușenie între autorul faptei ilicite și comitent, săvârșirea unei fapte ilicite de către prepus în exercitarea atribuțiilor sau în legătură cu acestea, existența unui prejudiciu și legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu.

În acest context, Colegiul subliniază că răspunderea comitentului este o formă de răspundere delictuală indirectă, care operează pentru fapta altuia, fiind angajată independent de existența vinovăției comitentului, în măsura în care fapta prepusului a fost săvârșită în exercițiul funcțiilor încredințate sau în legătură cu acestea.

Prin urmare, Colegiul judiciar constată că instanța de fond a concluzionat în mod nejustificat că Nichita Voropaev poartă răspundere solidară pentru prejudiciul material cauzat ca urmare a accidentului rutier din 21 august 2023. Or, această concluzie nu rezultă dintr-o apreciere completă, obiectivă și coroborată a probelor administrate, fiind întemeiată pe o interpretare formală a unor circumstanțe care, în realitate, nu sunt suficiente pentru angajarea răspunderii civile delictuale în forma reținută de prima instanță.

În acest sens, Colegiul reține că, potrivit răspunsului Agenției Naționale Transport Auto nr. 07/1-6-6203 din 19.11.2025, unitatea de transport de model „Toyota Prius”, cu numărul de înmatriculare IAH612, la data de 21.08.2023 figura în evidența operatorului de transport rutier S.R.L. „Uj Taxi”, cu gen de activitate transport rutier contra cost în regim de taxi. Această împrejurare obiectivă indică existența unui cadru organizațional de exploatare comercială a vehiculului, în care utilizarea acestuia se realizează în interesul și sub controlul operatorului economic autorizat, în limitele activității de transport public de persoane.

Sub acest aspect, Colegiul subliniază că stabilirea răspunderii civile delictuale presupune identificarea cu certitudine a persoanei care deținea controlul juridic și efectiv asupra bunului și care a organizat activitatea din care a rezultat prejudiciul. Or, în speță, instanța de fond nu a elucidat în mod deplin natura raporturilor juridice dintre Nichita Voropaev și S.R.L. „Uj

Taxi”, limitându-se la reținerea unei presupuse implicări fără a analiza existența unui raport de prepușenie în sensul art. 2005 Cod civil sau a unui alt temei legal care ar putea justifica antrenarea răspunderii acestuia.

Colegiul reține că simpla împrejurare că o persoană figurează în anumite evidențe sau că a avut o legătură indirectă cu un mijloc de transport nu este suficientă pentru angajarea răspunderii civile delictuale, în lipsa demonstrării faptului că aceasta exercita, la momentul producerii accidentului, atribuții de conducere, organizare sau control asupra activității de exploatare a vehiculului. Răspunderea civilă nu poate fi angajată pe baza unor prezumții generale sau a unor deducții lipsite de suport probator clar și concludent.

În același timp, Colegiul evidențiază că instanța de fond nu a examinat în mod riguros criteriile de diferențiere între răspunderea conducătorului auto, răspunderea proprietarului vehiculului și răspunderea operatorului economic care desfășoară activitatea de transport rutier contra cost. Or, în cazul transportului în regim de taxi, specificul raporturilor juridice impune o analiză detaliată a structurii organizatorice și a modalității de exploatare a vehiculului, întrucât răspunderea delictuală poate fi atrasă exclusiv în sarcina persoanei care are calitatea de comitent în sensul legii civile, adică aceea care beneficiază de activitatea prepusului și exercită autoritate și control asupra acestuia.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că instanța de fond a aplicat eronat normele de drept material privind răspunderea comitentului pentru fapta prepusului, întrucât nu a stabilit existența unui raport juridic de subordonare între Nichita Voropaev și persoana care a cauzat efectiv prejudiciul, respectiv nu a demonstrat că fapta ilicită a fost săvârșită în exercițiul funcțiilor încredințate de acesta.

În conexiunea celor relatate, Colegiul judiciar consideră necesar de a dispune încasarea din contul S.R.L. „Uj Taxi” în beneficiul Olesei Postica a prejudiciului material suportat în urma accidentului rutier din 21 august 2023, în cuantum de 7 452,80 lei.

În conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1) și (3) Cod civil, persoana lezată într-un drept sau într-un interes recunoscut de lege are dreptul de a solicita repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat, prejudiciul nepatrimonial incluzând suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. Din această perspectivă, principiul reparării integrale a prejudiciului constituie o garanție fundamentală a protecției juridice a drepturilor subiective, impunând restabilirea, pe cât este posibil, a situației anterioare producerii faptei ilicite.

Totodată, potrivit art. 2036 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care unei persoane i-a fost cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce aduc atingere drepturilor personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să dispună repararea acestuia prin acordarea de despăgubiri bănești, independent de existența sau întinderea prejudiciului patrimonial. Această reglementare reflectă natura autonomă a prejudiciului moral, care nu este condiționat de existența unei pierderi materiale, ci de atingerea adusă valorilor intrinseci ale persoanei.

În conformitate cu art. 2037 alin. (1) și (2) Cod civil, cuantumul despăgubirii pentru prejudiciul moral se stabilește de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor suportate, de gradul de vinovăție al autorului faptei ilicite, precum și de măsura în care despăgubirea poate oferi o satisfacție echitabilă victimei. Instanța apreciază caracterul și gravitatea prejudiciului moral prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei, inclusiv

la restrângerea posibilităților de viață familială, socială și profesională ale persoanei vătămate, precum și la impactul psihologic al evenimentului asupra acesteia.

Colegiul reiterează că obligația generală de a nu aduce atingere drepturilor și intereselor legitime ale altor persoane constituie un principiu fundamental al dreptului civil, iar încălcarea acesteia atrage răspunderea delictuală pentru repararea integrală a prejudiciului cauzat. Prejudiciul, în sens juridic, reprezintă efectul negativ patrimonial sau nepatrimonial suferit de o persoană ca urmare a unei fapte ilicite, a unui eveniment ori a unei conduite prejudiciabile, fiind supus reparării în vederea restabilirii echilibrului juridic anterior.

În ceea ce privește prejudiciul moral, acesta se manifestă prin suferințe fizice și psihice, diminuarea calității vieții și, după caz, prin afectarea integrității psihice sau biologice a persoanei. Instanța subliniază că repararea acestuia are un caracter compensatoriu, urmărind nu îmbogățirea victimei, ci acordarea unei satisfacții echitabile și rezonabile în raport cu atingerea suferită.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că, în materia prejudiciului moral, existența faptei ilicite este suficientă pentru a permite prezumarea producerii prejudiciului și a legăturii de cauzalitate, având în vedere caracterul său subiectiv și imposibilitatea unei probe directe exhaustive (cauza *A. împotriva Norvegiei*, nr. 28070/06, 9 aprilie 2009; cauza *Antipenkov împotriva Rusiei*, nr. 33470/03, 15 octombrie 2009). În acest context, instanțele naționale dispun de o largă marjă de apreciere în stabilirea cuantumului despăgubirilor, cu respectarea principiului echității și al proporționalității.

În același timp, Colegiul subliniază că determinarea cuantumului prejudiciului moral trebuie realizată prin raportare la criterii obiective și subiective, incluzând intensitatea suferințelor, durata efectelor negative, circumstanțele producerii faptei ilicite, precum și impactul asupra vieții personale și sociale a victimei. Totodată, instanța trebuie să mențină un just echilibru între necesitatea acordării unei reparații efective și evitarea unei despăgubiri excesive, care ar putea conduce la o îmbogățire nejustificată a persoanei vătămate.

Raportând aceste principii la circumstanțele speței, Colegiul apreciază că suma solicitată cu titlu de prejudiciu moral de 100 000 lei este excesivă în raport cu gravitatea suferințelor dovedite și cu circumstanțele concrete ale cauzei. În consecință, ținând cont de principiul echității, de jurisprudența relevantă și de necesitatea asigurării unui just echilibru între interesele părților, Colegiul consideră întemeiată acordarea sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, sumă care reflectă în mod rezonabil și proporțional suferințele suportate de reclamant.

În conformitate cu prevederile art. 2033 Cod civil, în cazul vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății, pe lângă repararea prejudiciului patrimonial și a prejudiciului moral, se acordă o despăgubire distinctă pentru însuși actul vătămării, denumit prejudiciu biologic. Acesta reprezintă o formă autonomă de reparare a prejudiciului nepatrimonial, distinctă de prejudiciul moral, având ca scop compensarea atingerii aduse integrității fizice sau psihice a persoanei, independent de suferințele subiective resimțite de victimă.

Prejudiciul biologic se caracterizează prin afectarea funcționalității normale a organismului uman și poate îmbrăca diverse forme, precum reducerea eficienței psiho-fizice, manifestată prin pierderea sau diminuarea capacității de utilizare a propriului corp; diminuarea capacității generale de muncă; modificarea aspectului exterior sau a caracteristicilor morfologice ale persoanei; reducerea capacității sociale, exprimată prin limitarea aptitudinii de integrare și relaționare în mediul social; precum și restrângerea dreptului de a alege liber profesia sau de

a-și valorifica potențialul profesional. De asemenea, poate include necesitatea depunerii unui efort sporit în desfășurarea activităților cotidiene sau profesionale, chiar în lipsa unei reduceri efective a veniturilor.

Colegiul reține că, pentru angajarea răspunderii pentru prejudiciul biologic, este necesară întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii civile delictuale, și anume: existența unui prejudiciu constând în afectarea integrității corporale sau a sănătății; existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; precum și vinovăția autorului faptei ilicite, sub forma intenției, imprudenței sau neglijenței. În același timp, particularitatea acestui tip de prejudiciu constă în necesitatea demonstrării unei atingeri semnificative aduse unui drept fundamental al persoanei – dreptul la integritate fizică și psihică.

Colegiul subliniază, că existența prejudiciului biologic nu se prezumă automat, ci trebuie probată prin mijloace de probă pertinente și concludente, în special prin acte medico-legale sau expertize judiciare, care să stabilească natura leziunilor, gravitatea acestora și eventualele consecințe de durată asupra capacităților fizice sau psihice ale persoanei vătămate.

La caz, potrivit certificatului medical nr. 30936 din 21.08.2023, eliberat de IMSP SCMC „V. Ignatenco”, pacientului David Postica i-a fost stabilit diagnosticul de contuzie a țesuturilor moi în regiunea abdomenului și toracelui. Ulterior, prin raportul de constatare medico-legală nr. 202302D1566 din 05 octombrie 2023, întocmit de Centrul de Medicină Legală, s-a stabilit prezența unor excoriații în regiunea genunchiului drept, leziuni calificate ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale și a sănătății. Totodată, raportul a concluzionat că anumite elemente ale diagnosticului clinic nu pot fi apreciate medico-legal din lipsa unor date obiective suficiente.

Colegiul reține că, deși reclamantul a invocat existența unor consecințe de durată, constând în limitarea capacităților fizice și persistența unor sechele pe termen lung, aceste susțineri nu sunt confirmate prin probe medicale obiective care să ateste o modificare permanentă sau semnificativă a funcțiilor organismului, o reducere a capacității de muncă ori a capacității sociale. Or, simpla afirmație a existenței unor urmări pe termen lung, nesusținută de constatări medico-legale clare privind afectarea durabilă a integrității corporale, nu este suficientă pentru angajarea răspunderii pentru prejudiciul biologic.

În acest context, Colegiul reiterează că prejudiciul biologic presupune o alterare obiectivă a stării de sănătate, tradusă prin disfuncții psiho-fizice cu caracter cert și demonstrabil, distincte de suferința morală resimțită de victimă. Astfel, nu orice vătămare corporală neînsemnată sau temporară este susceptibilă de a genera automat un prejudiciu biologic, ci doar acele leziuni care produc consecințe durabile și cuantificabile asupra integrității fizice sau psihice a persoanei.

Raportând aceste exigențe la circumstanțele speței, Colegiul constată că materialul probator administrat nu confirmă existența unei diminuări permanente a capacităților fizice sau psihice ale lui David Postica, nici reducerea capacității de muncă sau a capacității sociale, astfel cum au fost invocate de partea reclamantă. În lipsa unor probe medico-legale concludente care să ateste asemenea consecințe, pretenția privind repararea prejudiciului biologic apare ca neîntemeiată și neprobată.

Prin urmare, Colegiul ajunge la concluzia că cererea de încasare a prejudiciului biologic în cuantum de 100 000 lei urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, nefiind dovedite condițiile cumulative ale răspunderii civile delictuale specifice acestei forme de prejudiciu.

Potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză, cheltuielile de judecată. În situația admiterii parțiale a acțiunii, aceste cheltuieli se distribuie proporțional între părți, în funcție de partea admisă și, respectiv, respinsă a pretențiilor formulate.

În coroborare cu art. 96 alin. (1)–(11) Cod de procedură civilă, instanța dispune compensarea cheltuielilor de asistență juridică în favoarea părții care a avut câștig de cauză, cu condiția ca acestea să fie reale, necesare și rezonabile. Din interpretarea acestor dispoziții rezultă că acordarea cheltuielilor de asistență juridică nu are caracter automat, ci este condiționată de îndeplinirea cumulativă a criteriilor de realitate, necesitate și rezonabilitate, instanța având obligația de a verifica în concret fiecare dintre aceste exigențe.

Cheltuielile sunt considerate reale atunci când rezultă din acte justificative că acestea au fost efectiv achitate sau rămân în sarcina părții în temeiul unui raport juridic de asistență juridică. Necesitatea acestora se apreciază în raport cu complexitatea cauzei, volumul activității desfășurate de avocat și gradul de implicare efectivă în apărarea intereselor clientului. Caracterul rezonabil presupune ca suma pretinsă să fie proporțională cu natura și dificultatea litigiului, cu timpul și munca efectiv depusă, precum și cu importanța intereselor patrimoniale ori nepatrimoniale aflate în joc.

În acest sens, la aprecierea caracterului rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, instanța ia în considerare un ansamblu de criterii, inclusiv complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate, contribuția efectivă a avocatului la soluționarea litigiului, volumul de muncă prestat, timpul alocat dosarului, experiența și reputația profesionistului, precum și rezultatul obținut în proces. De asemenea, se are în vedere dacă activitatea desfășurată în dosar a impus restrângerea posibilității avocatului de a se implica în alte cauze, precum și raportul dintre mijloacele de apărare utilizate și finalitatea procesuală urmărită.

Raportând aceste criterii la speță, Colegiul reține că reclamanta a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 8 000 lei, sumă confirmată prin ordinele de încasare nr. 34933053 și 34933054 din 30 noiembrie 2023, care atestă caracterul real al acestor cheltuieli.

Totodată, având în vedere că acțiunea reclamantei a fost admisă parțial, cheltuielile de judecată urmează a fi repartizate proporțional, în conformitate cu dispozițiile art. 94 Cod de procedură civilă.

În acest context, Colegiul apreciază că suma solicitată cu titlu de asistență juridică corespunde criteriilor de necesitate și rezonabilitate, raportat la natura cauzei și la volumul activității procesuale desfășurate, nefiind de natură să depășească limitele unei compensații echitabile.

În consecință, Colegiul consideră întemeiată cererea privind încasarea cheltuielilor de judecată și dispune încasarea din contul S.R.L. „Uj Taxi” în beneficiul Olesei Postica a sumei de 8 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, a sumei de 200 lei, cu titlu de taxă de timbru și a sumei de 240 lei cu titlu de cheltuieli pentru citarea publică. De asemenea, se dispune încasarea din contul S.R.L. „Uj Taxi” în beneficiul statului a taxei de stat în cuantum de 1 148 lei.

În temeiul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia necesității admiterii apelului declarat de Olesea Postica,

în interes propriu și în interesele copilului minor Postica David, casării hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 iunie 2024 și încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 iulie 2024 și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care va admite parțial acțiunea.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. c), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se admite cererea de apel declarată de Olesea Postica, în interes propriu și în interesele copilului minor David Postica.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 iunie 2024 și încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 iulie 2024, adoptate în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, înaintată de Olesea Postica, în interes propriu și în interesele copilului minor David Postica către Nichita Voropaev și S.R.L. „Uj Taxi" privind repararea prejudiciului material, moral și biologic cauzat prin contravenție, compensarea cheltuielilor de judecată și în cauză se pronunță o nouă hotărîre, prin care:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată, înaintată de Olesea Postica, în interes propriu și în interesele copilului minor David Postica către S.R.L. „Uj Taxi" privind repararea prejudiciului material, moral și biologic cauzat prin contravenție, compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul S.R.L. „Uj Taxi" în beneficiul Olesei Postica prejudiciul material suportat în urma accidentului rutier din 21 august 2023 în mărime de 7452,80 (șapte mii patru sute cincizeci și doi,80) lei, prejudiciul moral în sumă de 20 000 (douăzeci mii) lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 8000 (opt mii) lei, taxa de timbru în sumă de 200 (două) sute lei și cheltuielile pentru citarea publică în sumă de 240 (două sute patruzeci) lei.

În rest pretențiile se resping, ca neîntemeiate.

Se încasează din contul SRL „Uj Taxi" în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1148 (o mie o sută patruzeci și opt) lei.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Eleonora Badan-Melnic